

lat praw miejskich
HAJNÓWKI

XIX
PLENER
RZEŻBY
W
DREWNIĘ

9 - 22 SIERPNIA 2021 HAJNÓWKA

XIX PLENER RZEŻBY W DREWNIĘ

Hajnówka 9 - 22 sierpnia 2021r.

ORGANIZATORZY PLENERU:
Urząd Miasta Hajnówka
Nadleśnictwo Hajnówka-Lasy Państwowe
Hajnowski Dom Kultury

KOMISARZ PLENERU:
Stanisław Ostaszewski

PROJEKT GRAFICZNY
SKŁAD KOMPUTEROWY:
Zenaida Jakuć

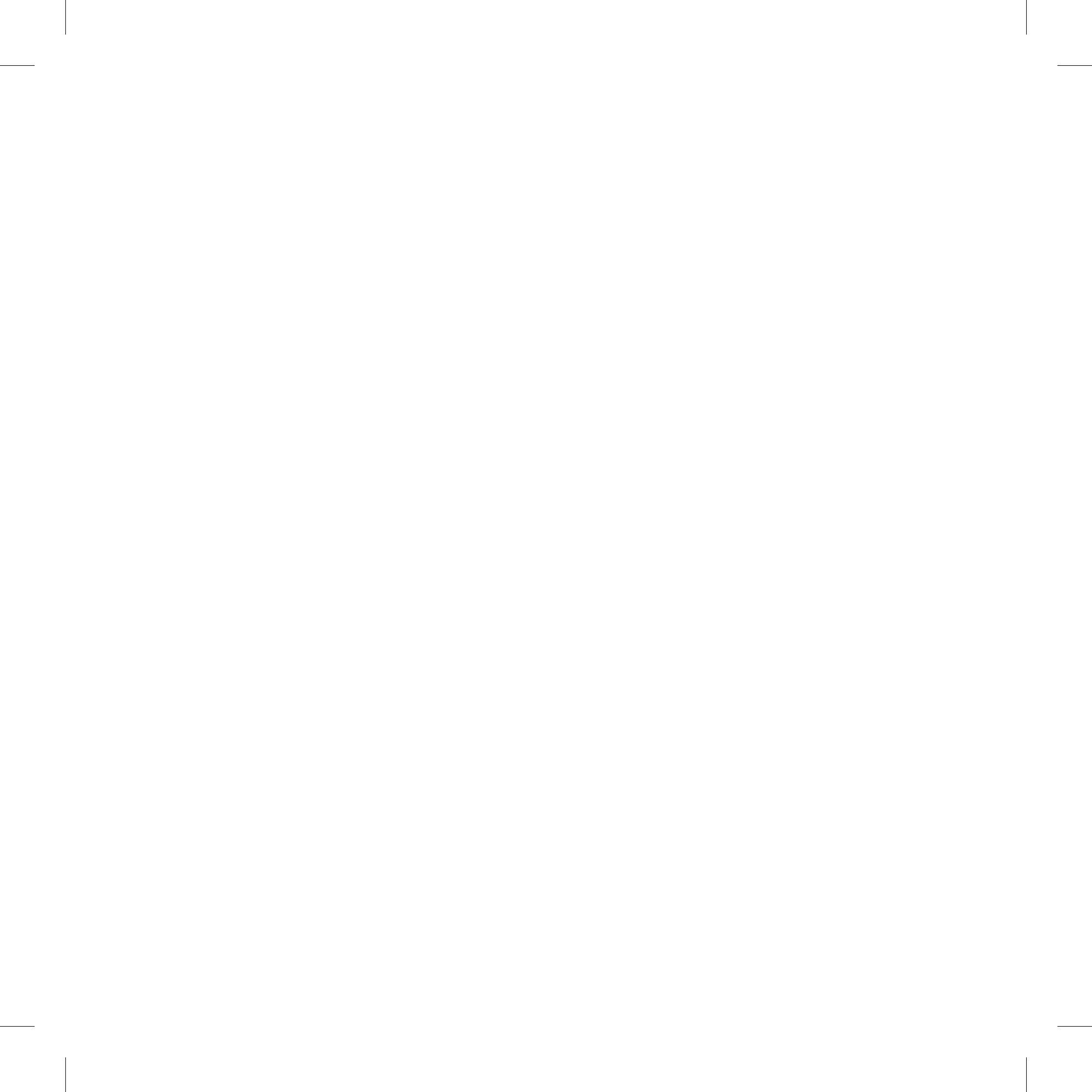
ZDJĘCIA:
Jerzy Wójcik
Anna Tarasiuk
Stanisław Ostaszewski

TEKSTY:
Jerzy Hermanowicz
Agnieszka Laskowska-Ginszt
Stanisław Ostaszewski

KOREKTA TEKSTU
Halina Kabac

DRUK:
Drukarnia Logo-Art

ISBN 978-83-953877-6-0

XIX
PLENER RZEŹBY W DREWNIĘ

9 - 22 SIERPNIA 2021 HAJNÓWKA

Od lewej: Wiktor Kabac, Anna Marta Świtalska-Świć, Daniel Lipian-Kaniuk, Jerzy Iwacik z córką Zosią, Stanisław Leszek Ostaszewski (komisarz pleneru), Jan Bienkowski, Wojciech Mendzelewski.

XIX Ogólnopolski Plener Rzeźby w Drewnie - Hajnówka '21

Czas pandemii Coronavirusa mocno ograniczył większość akcji artystycznych, jakie zwykle funkcjonują w kraju. Ustronny zakątek na terenie Nadleśnictwa Hajnówka okazał się przytulną enklawą dla niewielkiej grupy artystów rzeźbiarzy, uczestników Pleneru. Rzeźba w drewnie niesie w sobie duże możliwości działania twórczego, idącego jakby w dwóch kierunkach. Pierwszy - kiedy artysta stara się w kreowanej formie, kształcie uchwycić walory drewna, jego kolorystykę, usłojenie, często nawet zjawiska tak ulotne jak zapach.

Drugi, to traktowanie drewna jako zwykłego materiału wykorzystanego jedynie w celu uzyskania zamierzonej formy. Wśród prac powstałych na Plenerze odnajdziemy obie te postawy, oba podejścia do materiału - drewna. Większość artystów stara się korzystać z dodatkowych, naturalnych walorów estetycznych jakie można uzyskać tworząc w drewnie. Przede wszystkim pokazanie jego faktury, koloru, usłojenia. Idąc tym tokiem myślenia twórczego decydujemy się na konkretną formę, uwarunkowaną strukturą wybranego materiału. W tej grupie artystów będą napewno: Marta Świtalska-Świć i jej "Sosnowe niebo", tę rzeźbę nazwał bym wręcz zapachową. Monumentalny i dynamiczny "Strażnik puszczy" Wojciecha Mendzelewskiego", "Afrodyta" i "Dialog" Stanisława Ostaszewskiego oraz "Duch pleneru" Jana Bienkowskiego - pierwszy raz na Plenerze.

Bardzo interesującą kompozycję stworzyli w duecie Marta Świtalska - Świć i Jerzy Iwacik, pt., "Matecznik". Wykorzystując naturalną strukturę konkretnego pnia pokazali symboliczne wyobrażenie naturalnego zakątka puszczy, jakim jest matecznik. Zdarza się, że upatrzony kawałek materiału jakby z góry narzucał kształt i charakter rzeźby. Występuje to w ekspresyjnej pracy Jerzego Iwacika - wielość rzeczywistości w jednym dziele. Dynamiczny i seksualny "Akt" Daniela Lipiana - Kaniuka dodaje różnorodności tematycznej. Tradycyjnie łączy materiały lub opala drewno dążąc do uzyskania efektu malarskości Wiktor Kabac, wielokrotny uczestnik i animator plenerowej akcji.

Gościem specjalnym Pleneru była Zosia Iwacik i jej "zmontowany Kocurek" potraktowany ze swobodą, bez specjalnej troski o naturalne walory drewna.

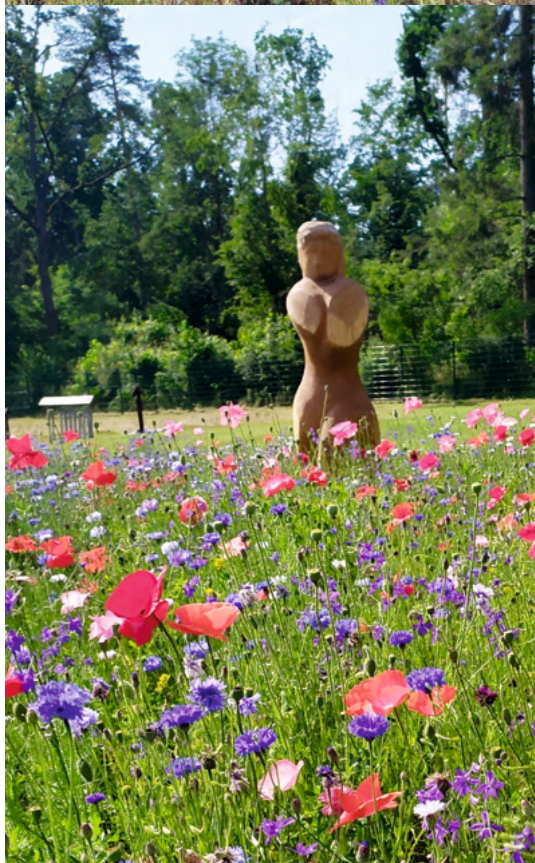
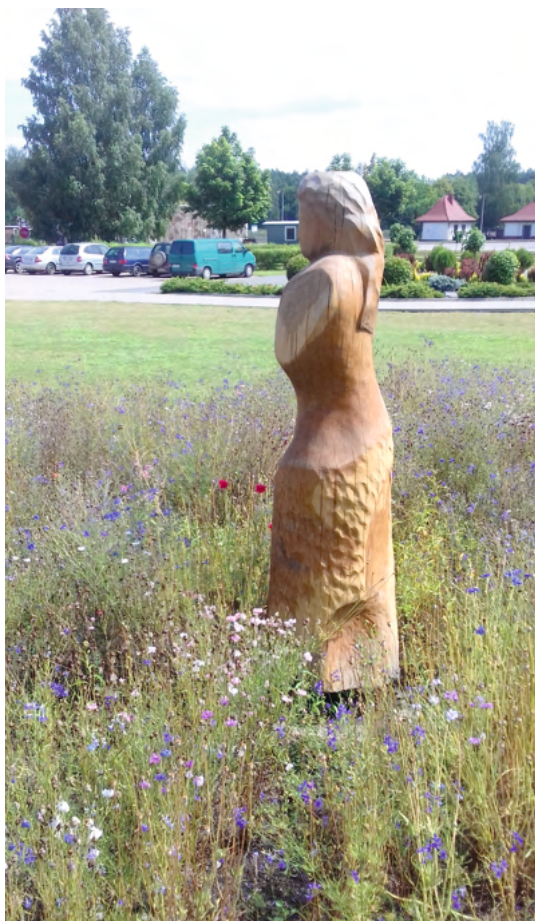
W tym roku wśród stałych uczestników tego twórczego spotkania zabrakło zmarłego Stanisława Żywolewskiego, wielokrotnego członka plenerowej hajnowskiej społeczności.

Reasumując-Plener Hajnowski jako spotkanie twórcze zdaje egzamin. Ulokowanie go na terenie Nadleśnictwa Hajnówka, to pomysł ze wszech miar właściwy.

Warunki pracy, skraj puszczy, dają rezultaty. Co ważne dla tego Pleneru, coraz większe zrozumienie i szacunek dla naturalnych walorów materiału jakim jest drewno.

Jerzy Hermanowicz

historyk sztuki

XIX Plener Rzeźby w Drewnie Hajnówka '21 jest już za nami.

To piąty plener po reaktywacji. W odniesieniu do 55-letniej historii plenerów w Hajnówce, te pięć na trwałe wpisało się w nową historię Hajnówki. Ma to szczególne znaczenie, gdyż w tym roku Hajnówka obchodzi 70- lecie nadania praw miejskich. Rzeźby powstałe na plenerach ustawione są w różnych miejscach, przyciągają uwagę, są trwałym śladem obecności artystów i ich sztuki w przestrzeni miasta. Są też takie, których nie zobaczymy z ulicy, to rzeźby, które ustawiono we wnętrzach obiektów użyteczności publicznej: Parku Wodnym, Szpitalu Miejskim, Wodociągach Miejskich czy Zamiejscowym Wydziale Leśnym Politechniki Białostockiej. Tak powinno być. Objęcie patronatu nad plenerem przez Nadleśnictwo Hajnówka podniosło jego rangę a zwiedzającym umożliwiło dostęp do wystawy poplenerowej w godzinach pracy nadleśnictwa i poza nimi (wystawa jest widoczna z drogi dojazdowej do nadleśnictwa). Teren udostępniony przez nadleśnictwo jest przysłowiowym strzałem w dziesiątkę. Zainteresowanie turystów twórczością rzeźbiarską - swoista interakcja, jest czymś nie spotykanym.

Ślady naszej działalności są widoczne również poza Hajnówką. W Nadleśnictwie Browsk w Herbarium stoi rzeźba Jurka Iwacika "Rozwijam się i zwijam" i "Lola" Mikołaja Sklara w Nadleśnictwie Białowieża moja "Symbioza". "Zielarka" jest ozdobą kwietnej łąki w Nadleśnictwie Hajnówka, a "Dąb, który stał się zubrem" Jurka Iwacika i Marty Świtalskiej-Świć też tam jest.

Innym dokonaniem, była wystawa rzeźb w Muzeum Alfonsa Karnego w Białymstoku, zrealizowana dzięki finansowemu wsparciu Nadleśnictwa Hajnówka. Czas pandemii nie sprzyjał organizacji wystawy, pomimo tego cieszyła się dużym zainteresowaniem i była dostępna od października 2020 r. do marca 2021 r.

Zaangażowanie władz miasta Hajnówka jest potwierdzeniem zasadności organizacji plenerów oraz wspierania działań twórczych, w których uczestniczą artyści lokalni oraz z innych miast Polski i zagranicy.

Panie Burmistrzu, serdecznie dziękuję za te pięć lat. Życzę Hajnówce aby plenery trwały jak najdłużej i doprowadziły do powstania Podlaskiej Galerii Rzeźby w Drewnie.

Stanisław Ostaszewski
komisarz pleneru

DREWNO jest z lasu

DREWNO towarzyszy człowiekowi od zarania dziejów. To najdoskonalszy i najbardziej uniwersalny surowiec, którym otaczamy się na co dzień. Wykorzystywane jest w budownictwie, meblarstwie, do produkcji papieru, instrumentów muzycznych, sprzętu sportowego i zabawek. Policzone, że ma około 30.000 różnych zastosowań.

DREWNO to materiał, w którym na nowo poszukuje się duszy. Artyści rzeźbiarze dają, na pozór martwym kawałkom drewna, drugie życie. Drewno, w przeciwieństwie do kamienia, jest ciepłe i przyjazne. Żaden inny materiał nie daje tak przyjemnych odczuć jak drewno.

To, w jaki sposób można je wykorzystać, zależy przede wszystkim od specyficznych właściwości fizycznych różnych gatunków drzew. Bierze się pod uwagę twardość drewna, jego elastyczność, ciągliwość, ścieralność. Oprócz umiejętności, talentu i kwalifikacji przy rzeźbieniu ogromne znaczenie ma to, jakiego drewna użyjemy.

DREWNO iglaste nadaje się wprawdzie do rzeźbienia, ale obecność dużej ilości sęków sprawia, że czynność ta wymaga znacznie większej wprawy, niż w przypadku gatunków liściastych. Rzeźbienie w twardym drewnie liściastym takim jak dąb wymaga sprawnego prowadzenia dłuta. Drewno miękkie np. lipy czy topoli jest chętnie wybierane przez rzeźbiarzy, ale za to mniej odporne na uszkodzenia. Zdecydowanie lepiej pod tym względem wypadają gatunki twarde – wykonane z nich rzeźby, odpowiednio zabezpieczone, mogą wytrzymać nawet kilkaset lat.

DREWNO pochodzi z lasu. Tu się „rodzi”, dorasta, dojrzewa, starzeje się i umiera. Zanim jednak nasionko przeobrazi się w potężne drzewo, musi upłynąć wiele lat. Potrzeba na to co najmniej dwóch pokoleń. Powstaje w wyniku naturalnego procesu biologicznego – fotosyntezy i nie wymaga żadnych nakładów energii obciążających środowisko. Przy racjonalnym prowadzeniu gospodarki leśnej, nie musimy się obawiać jego wyczerpania, bo jest surowcem w pełni odnawialnym.

Agnieszka Laskowska-Ginszt
Nadleśnictwo Hajnówka

ANNA MARTA
ŚWITALSKA - ŚWIĆ

*Anna Marta Świtalska-Świć
„Sosnowe niebo”*

*Anna Marta Świtalska-Świć i Jerzy Iwacik
„W mateczniku”*

JAN
BIENKOWSKI

Jan Bienkowski „Perun i Perperuna”

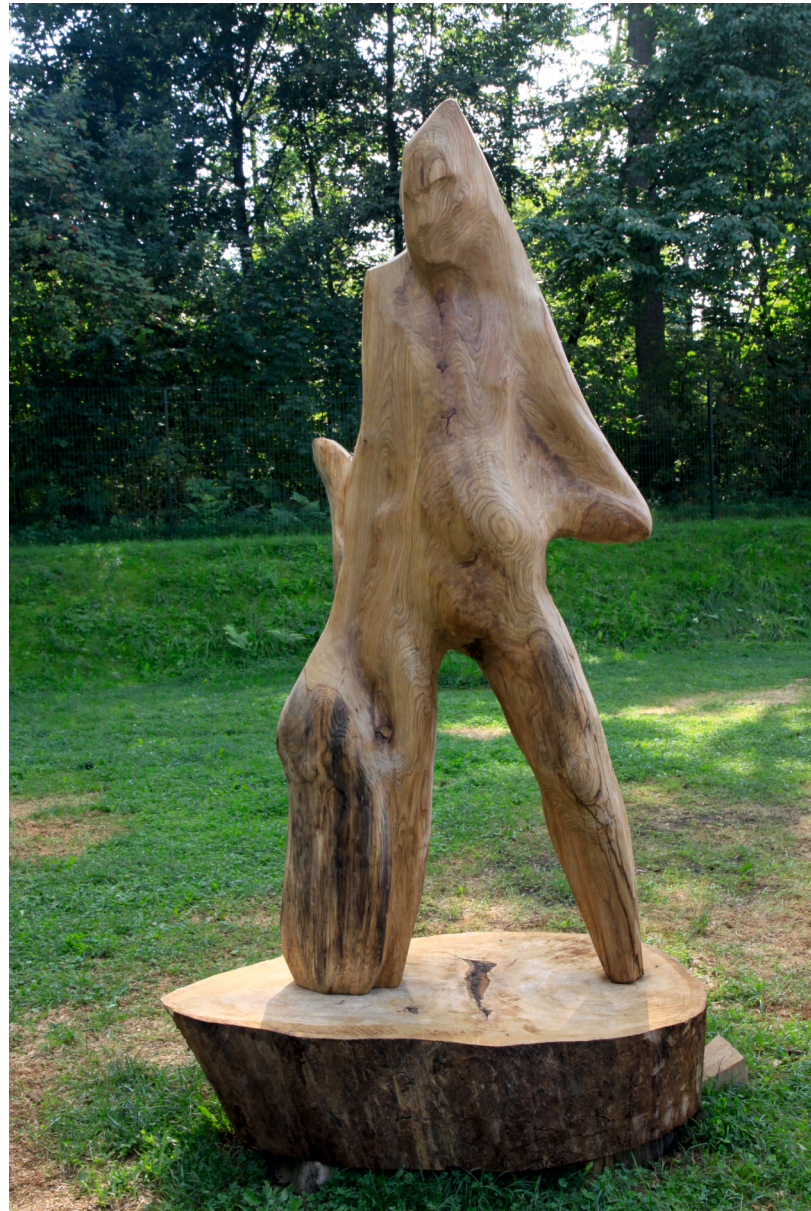
Jan Bienkowski „Duch pleneru”

WOJCIECH MENDZELEWSKI

Wojciech Mendzelewski „Źródło życia”

Wojciech Mendzelewski „Strażnik Puszczy”

STANISŁAW LESZEK OSTASZEWSKI

Stanisław Leszek Ostaszewski „Jestem wolny”

Stanisław Leszek Ostaszewski „Afrodyta”

Stanisław Leszek Ostaszewski „Dialog”

DANIEL
LIPIAN - KANIUK

Daniel Lipian - Kaniuk „Akt”

WIKTOR KABAC

Wiktor Kabac „Natura”

Wiktor Kabac „Kamienna głowa”

JERZY IWACIK

Zosia Iwacik „Kotek”

Jerzy Iwacik „Meandry”

Jerzy Wójcik

Urodzony w Korszach w woj. olsztyńskim. W Hajnówce mieszka od 1958 r. Absolwent Wydziału Maszyn Politechniki Białostockiej. Pasjonat fotografii i twórczych działań. Wieloletni nauczyciel przedmiotów zawodowych oraz założyciel i były opiekun Koła Fotograficznego i Dyskusyjnego Klubu Filmowego w Zespole Szkół Zawodowych w Hajnówce. Fotografuje od 30 lat. Tematem fotografii są ludzie, przyroda, architektura. Dyskretny obserwator życia kulturalnego Hajnówki, od wielu lat towarzyszący plenerom rzeźbiarskim w Hajnówce. Człowiek na którego zawsze można liczyć.

fot. Jerzy Wójcik

UCZESTNICZY XIX PLENERU

Jan Bienkowski

Urodził się w Nottingham w 1948 – syn lotnika z dyw. 303 – Zygmunt W Bienkowski.

Ukończył studia inżynierii lądowej na Uniwersytecie Surrey oraz architekturę w Architectural Association i w 1978 został dyplomowanym architektem. Wiele lat pracował jako architekt – założył Spiromega Partnership w 1980. Nigdy nie porzucił swojej miłości do sztuki i twórczości. Malował w tym okresie przeważnie dla przyjemności, ale też na zlecenia, głównie na portrety i murale.

Od chwili przejścia na wczesną emeryturę koncentruje się wyłącznie na rzeźbie, i to przeważnie w drewnie.

Jan, wykształcony i żyjąc w Londynie, ma swoją pracownię nad Narwią (40 km na północ od Warszawy), gdzie ma dostęp do rozmaitych rodzajów drewna.

Praca w oddaleniu od Londynu pozwoliła Janowi znaleźć przestrzeń intelektualną i cielesną aby rozwinąć swoje działania artystyczne. Rzeźbi on nie tylko w drewnie, z drzew upadłych lub ich karpę wyrwanych po ścięciu, ale też eksperymentuje nad sposobem dodatnim, używając laminaty drzewne, zamiast udatnim, jak to robi rzeźbiarz w drzewie, aby tworzyć portrety, w których przestrzeń ujemna jest taką samą częścią rzeźby jak pełna.

„Jestem rzeźbiarzem inspirowanym ruchem życia – staram się złapać esencję podmiotu, czy to w abstrakcie czy w podobiznie, pracując z, a czasem dla tego życia, które jest wyrażone w samym drewnie. Dla mnie rzeźbienie jest dużo więcej niż rysowanie w trójmiarze.

Kocham surowiec drzewny i uważam go za wspaniały materiał z ogromną różnorodnością koloru, tekstury, sło i woni. Każdy kawałek drewna jest zdefiniowany swą naturą i sposobem rośnięcia – ruchem podczas życia!

Całe życie tworzę dzieła sztuki, ale rzeźbić dopiero zacząłem od 2008 roku. Pracowałem w przeróżnych materiałach, ale teraz głównie używam naturalne drzewo, znalezione czy odzyskane po ścinie – tym sposobem daję staremu drewnu

nowe życie.

Jako rzeźbiarz delektuję się w różnorodnością kolorów, tekstur i słołów jakie drewno mi ofiaruje. Każdy kawałek jest unikalny, ustalony przez swą naturę i historię – moim celem jest wydobycie piękna, które tkwi w tym materiale i jest integralną częścią każdego dzieła.

Rzeźbienie w drewnie stało się dla mnie pasją. Jest to według mnie ekspresywna forma sztuki, gdzie kształtowanie drewna daje możliwość wyrażania żywotności i ruchu. Staram się uchwycić sedno przedmiotu, nie ważne czy jest on reprezentacyjny czy abstrakcyjny, i nadać moim rzeźbom ekspresyjne życie własne, pracując z i ku temu wyrażeniu życia które znajduje się w samym drzewie.

Przypadek gra dużą rolę w komponowaniu form do stworzenia kształtów i efektów których bym nigdy sam świadomie nie wymyślił. Zainspirowany naturą jestem kierowany intuicją, by odpowiadać na to, co mi drzewo, czas i przestrzeń wskazują. Tworzę kształty w tym samym czasie wczuwając się w formę samego drzewa – tematyka jest często wydobycia z naturalnych form znajdujących się w samym drzewie.

Rzeźbienie mnie zadawala częściowo, ponieważ lubię fizyczny wysiłek, ale też przez pomysły i wyzwania, które spotykam podczas tworzenia. Ta współpraca pomiędzy mną a materiałem daje skończonemu dziełu własne życie.

Dla mnie tworzenie rzeźb jest celebracją życia.

Więcej na – www.janbienkowski.com

Jerzy Iwacik

Hajnówianin szczęśliwy z faktu że "tuż za progiem " ma puszcę białowieską która jest skarbnicą i źródłem inspiracji do twórczości.

Za możliwość bezpośredniego obserwowania naturalnych form roślin i zwierząt, przemian i procesów zachodzących tym w najbardziej naturalnym środowisku.

Emanująca z niej energia wpływa na kształt i formę zwłaszcza jego rzeźb. Ścieżka edukacyjna powiodła go przez LSP w Supraślu i ASP w Poznaniu i znowu do puszczy.

Wiktor Kabac

Drewno jest wspaniałym materiałem rzeźbiarskim. To, że nie posiada twardości np. metalu czy granitu, wcale nie powoduje łatwości twórczej w uzyskaniu odpowiedniej formy. Forma, która przekazałaby wartości niematerialne zamierzone przez rzeźbiarza. Może dlatego prowokuje.

Poza tym drewno pozwala na użycie wielu czynników dodatkowych, jak kolor, ogień czy inne materiały.

Urodziłem się obok wielkich drzew Puszczy Białowieskiej. Drzewo - drewno towarzyszy mi od dzieciństwa. Po swojemu je odczuwam i rozumiem. Dlatego praca w drewnie sprawia mi ogromną satysfakcję.

Daniel Lipian-Kaniuk

Urodzony w 1954 r. w Gryfowie Śląskim. Mieszka i tworzy w Lublinie. Ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Zamościu - specjalizacja pamiątkarstwo.

Na Uniwersytecie Marii-Curie Skłodowskiej studiował malarstwo w pracowni prof. Mariana Stelmasika a studia podyplomowe na wydziale rzeźby u prof. Sławomira Maleszki na Wydziale Artystycznym w Lublinie. Nauczyciel malarstwa, rzeźby oraz form użytkowych w Liceum Plastycznym w Nałęczowie. W Dominowie prowadził zajęcia plastyczne w schronisku dla nieletnich.

Jego prace charakteryzują się syntetyczną formą inspirowaną, naturą. Obserwacje natury, zjawisk zachodzących w przyrodzie oraz odczuwane wrażenia zmieniają się w prace malarskie oraz formy rzeźbiarskie.

Uczestniczył w wielu plenerach malarskich i rzeźbiarskich w kraju i zagranicą.

Anna Marta Świtalska – Świć

Pochodzi z Gór Świętokrzyskich, od lat mieszka w Puszczy Białowieskiej.

Ukończyła konserwację rzeźby w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Kielcach, Instytut Wychowania Artystycznego UMCS w Lublinie oraz Podyplomowe Studium Arteterapii

przy Akademii Medycznej w Łodzi. Na co dzień realizuje się w pracy pedagogicznej.

Współpracuje z Hajnowskim Domem Kultury w Hajnówce, zasiadając w jury konkursu „Wiosna Młodych Talentów” oraz Białowieskim Parkiem Narodowym tworząc ilustracje do wydawnictw edukacyjnych.

Stara się żyć zgodnie z naturą i czerpie z niej inspiracje. Jest autorką wielu prac poświęconych walorom przyrodniczym i kulturowym Regionu Puszczy Białowieskiej.

Wojciech Mendzelewski

Urodzony w 1969 r. w Lublinie. Absolwent Instytutu Wychowania Artystycznego UMCS w Lublinie. Dyplom w pracowni rzeźby prof. Sławomira Mielezsko w 1994 r. Doktorat i habilitacja na Wydziale Rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Od 1997 r. pracownik dydaktyczny w Zakładzie Rzeźby Wydziału Artystycznego UMCS w Lublinie. W latach 2009-2012 asystent w Zakładzie Rzeźby i Ceramiki prof. Adama Myjaka na WA UMCS w Lublinie. Obecnie adiunkt w Zakładzie Rzeźby i Technik Szklarskich. Od maja 2010 roku Prezes ZPAP Okręgu Lubelskiego. W dorobku artystycznym 24 wystawy indywidualne oraz udział w kilkudziesięciu pokazach zbiorowych sztuki w kraju i zagranicą. Autor kilkudziesięciu rzeźb plenerowych: Inowrocław, Jaworzno, Józefów, Mrągowo, Puck, Lublin. Członek Rady Kultury Miasta Lublin oraz Zespołu ds. Wznoszenia pomników na terenie Miasta Lublin. Kurator licznych wystaw i konkursów sztuki oraz organizator Konferencji naukowych i plenerów. Uczestnik i laureat wielu konkursów rzeźbiarskich między innymi:

- Konkurs na Rzeźbę o Tematyce Muzycznej, Lublin 1997 r. - wyróżnienie.;
- Konkurs na Pomnik Romana Dmowskiego w Warszawie wraz jego realizacją, Warszawa 2005 r.- nagroda główna;

- konkurs malarstwa i rzeźby „Autograf 2005”, Lublin 2005 r. - III nagroda;
- konkurs malarstwa i rzeźby „Autograf 2008”, Lublin 2008 r. – wyróżnienie;
- 9 Międzynarodowy Salon Sztuki „Homoquadratus Ostroviensis” Ostrowiec Świętokrzyski 2008 r. – wyróżnienie;
- ”Salon Wielkopolski 2010”, Czarnków 2010 r. – wyróżnienie;
- Ogólnopolski konkursu na wykonanie rzeźby „Puckiego Kapra” wraz jego realizacją, Puck 2014 r – nagroda główna.;
- konkurs na Najlepszą Przestrzeń Publiczną 2015 roku w województwie Śląskim- nagroda regulaminowa;
- ”Salon Wielkopolski 2015”, Czarnków 2015 r. - Nagroda Starosty Czarnkowsko-Trzcieńskiego;
- 13 Międzynarodowy Jesienny Salon Sztuki, Ostrowiec Świętokrzyski 2016 r. – wyróżnienie.
- konkurs na pomnik Zofii Nałkowskiej w Wołominie, wraz z jego realizacją, 2019 r.
- 14 Międzynarodowy Jesienny Salon Sztuki, Ostrowiec Świętokrzyski 2019 r. – III nagroda
- Nagroda Prezydenta Miasta Lublina za dokonania w dziedzinie twórczości artystycznej i upowszechniania kultury 2014, 2020;
- Nagroda Marszałka Województwa w dziedzinie twórczości artystycznej i upowszechniania kultury, 2020
- Uhonorowany przez Prezydenta Miasta Lublin medalem 700-lecia Miasta 2017 r. oraz Medalem Unii Lubelskiej 2019 r.

Stanisław Leszek Ostaszewski

Urodziłem się w Białymstoku. Tematy związane z drewnem przewijały się przez całe moje życie. Rodzinny drewniany dom w otoczeniu drzew, a w nim, na poddaszu, mój drewniany pokój. Do rozpoczęcia studiów moje schronienie

i okno na świat. Cudowny czas poszukiwań i realizacji licznych pasji związanych ze sztuką, muzyką, sportem i harlejami włącznie. W tym okresie poznawałem i doskonaliłem techniki obróbki drewna. Gromadziłem niezbędne narzędzia i wytwarzałem krótkie autorskie serie przedmiotów, głównie z drewna. Później doszło szkło, produkowane według moich projektów w białostockiej hucie szkła.

Podczas egzaminu wstępnego na Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie, siedząc przed komisją snułem swoje rozważania i plany związane z przyszłymi studiami a tematem przewodnim było oczywiście drewno.

Będąc na trzecim roku Wydziału Wzornictwa Przemysłowego podjąłem dodatkowe studia na Wydziale Architektury Wnętrz. Był to czas mojej fascynacji wzornictwem skandynawskim a Alvar Aalto moim designerskim guru. W tym czasie zrealizowałem kilka projektów mebli w technice laminowanego drewna. W 1983 r. obroniłem pracę dyplomową pod kierunkiem prof. Wojciecha Wybieralskiego i prof. Teresy Kruszewskiej.

Po studiach współpracowałem z Grupą Twórczą Hajnówka, głównie w zakresie projektowania mebli dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej. Był to bardzo twórczy okres. Mieliśmy dostęp do wszystkich materiałów i technologii, a nasze projekty realizowaliśmy pod okiem bardzo doświadczonego nauczycieli Zespołu Szkół Drzewnych w Hajnówce.

W 1995 r. zaproponowano mi zaprojektowanie gabinetów Prezydenta Andrzeja Lussy w Urzędzie Miejskim w Białymstoku. Paradoksalnie gabinetów nie zaprojektowałem a przez 25 lat jako Plastyk Miejski dbałem o przestrzeń miejską Białegostoku. Pracowałem w wielu komisjach konkursowych związanych z urządzaniem i wyposażaniem przestrzeni miejskiej.

Od 1983 r. należę do Związku Polskich Artystów Plastyków - Polska Sztuka Użytkowa a od 1997 do 2018 r. pełniłem funkcję prezesa oddziału związku w Białymstoku.

W 2000 r. zrealizowałem największą wystawę promującą województwo podlaskie na Światowej Wystawie EXPO 2000 w Hanowerze-Niemcy.

1983 - Dyplom '83 wyróżnienia, IWP Warszawa i BWA Kraków,

Brałem udział w wystawach:

1988-Wystawa poplenerowa Grupy Twórczej Hajnówka,
Zespół Szkół Zawodowych w Hajnówce,

1989 - Meble dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej, NOT
Białystok,

1989 - Meble dla dzieci w szkole i domu, Moskwa ZSRR,

1989 - Wzornictwo przeciw barierom, IWP Warszawa,

1990 - Meble dla dzieci niepełnosprawnych, Muzeum Sztuki w
Łodzi,

2004 - 100 lat Akademi Sztuk Pięknych w Warszawie,
Zachęta,

2003-2007 Wystawy środowiskowe ZPAP Polska Sztuka
Użytkowa w Salonach Kler.

2017-2021 Wystawy poplenerowe - Plenery Rzeźby
w Drewnie w Hajnówce

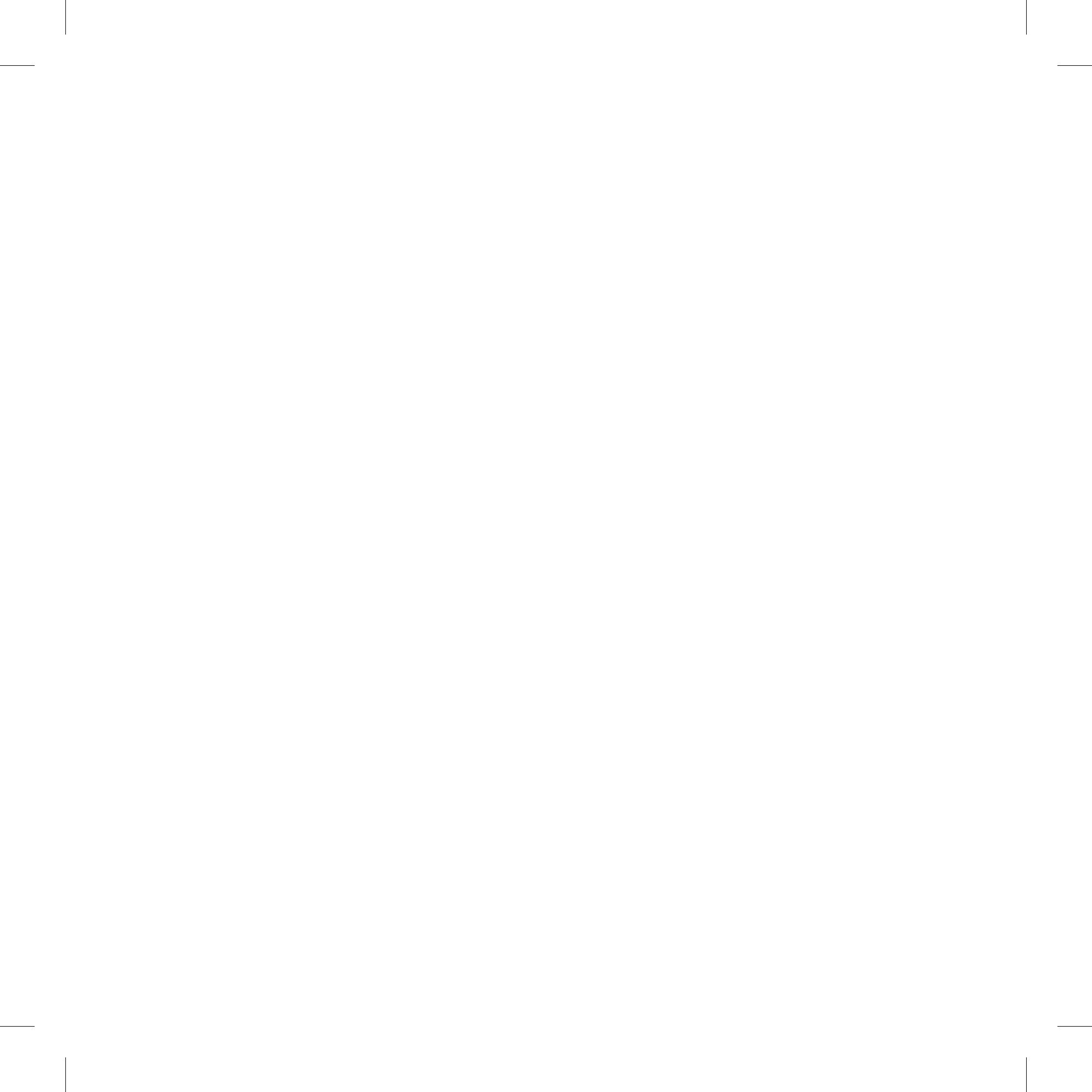
2020-2021 Wystawa zbiorowa - Plenery Rzeźby
w Drewnie Hajnówka 2017-2020 w Muzeum Alfonsa
Karnego w Białymstoku,

Byłem komisarzem XVI, XVII, XVIII i XIX-ego Pleneru Rzeźby w
Drewnie w Hajnówce. Aktualnie zajmuję się projektowaniem
architektury wnętrz, rzeźbą, wystawiennictwem oraz grafiką
użytkową.

Związek
Polskich
Artystów
Plastyków
Polska
Sztuka
Użytkowa

Wykaz prac i autorów

Jan Bienkowski
„Duch pleneru”
„Perun i Perperuna”

Jerzy Iwacik
„Meandry”

Wiktor Kabac
„Kamienna głowa”
„Natura”

Daniel Lipian-Kaniuk
„Akt”

Wojciech Mendzelewski
„Źródło życia”
„Strażnik puszczy”

Stanisław Ostaszewski
„Jestem wolny”
„Dialog”
„Afrodyta”

Marta Świtalska-Świć
„Sosnowe niebo”

Marta Świtalska-Świć i Jerzy Iwacik
„W mateczniku”